

קריסתה של מערכת המשפט בישראל.

שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה עושי דברם של הפרקליטות.

למרות המחשבה המוטעית, כאילו בראש הפירמידה של מערכת המשפט בישראל, עומדים שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה, התברר לאחרונה באופן מוחשי, שדווקא פרקליטות המדינה היא זו שמנהלת את מערכת המשפט והצדק במדינת ישראל.

במקרה של משפט רומן זדורוב, נמצא שהראיה הפיזית היחידה במשפט, זויפה על ידי קצין משטרה. אותו קצין מומחה שהעיד על עצמו בעדותו:

"אני לא מומחה בלהסביר מדוע אין עקבות נעל במקום מסוים, או איפה היו צריכים להיות עקבות נעלים. זה התפקיד של המעבדה. אני משווה."

ולא דיי בכך, אלא שעל סמך אותה חוות דעת מופרכת, הורשע אדם ונשלח לכלא לכל חייו. וכך רשמו השופטים בהכרעת הדין:

"שעה שבזירה אין בנמצא ראיות אובייקטיביות כגון: טביעות אצבע, ממצאים ביולוגיים או אחרת, חשיבות רבה נודעת לעקבות נעלים אשר נמצאו על מכנסי המנוחה..."

האומנם?

כאמור ראוי להזכיר בנקודה זו, שזירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל, הייתה עמוסה במאות ראיות, אלא שאף אחת מהן אינה של זדורוב, אלא ראיות המצביעות על זרים - על בני נוער. אבל את אותן ראיות היה מי שהחליט בפרקליטות ובמשטרה לא לחקור.

כיוון החקירה היה ברור, "רק אדם מבוגר עשה את זה" – ומכך נעצרו רק אנשים בוגרים כחשודים ברצח. הראשון שלא ידע שיש לו אליבי, נפל קורבן בידי חוקריו שכל מאמצי החקירה שלהם התמקדו בהוצאת הודאה מהחשוד. על מנת לבסס את ההודאה והשחזור המופרך בו הדגים בין השאר זדורוב כיצד יצא מתא השירותים דרך הדלת, הוא נעצר ע"י השוטרים שרמזו לו ולמעשה הראו לו כי מנעול הדלת שבור, כך תיקן את עצמו והדגים קפיצה מעל הדלת. אותה קפיצה שהיא כנראה התולדה של חוות דעתו של מומחה המשטרה, שהיה חייב להסביר את השחזור ובניגוד מוחלט לעובדה שגם החוקרים ידעו (עפ"י עקבות נעלים זרות שנמצאו בדם) שהרוצח האמיתי ברח אל התא הסמוך.

אז יש הודאה ויש שחזור, אך שניהם מלאים חורים כמו בגבינה שווצרית. מאחר ולמעשה הפרטים "המוכמנים" שזדורוב "ידע" הם רק אותם פרטים שידעו גם חוקריו, אשר כוונו אותו בהודאה ובשחזור ולא הכל מסתדר עם ממצאי הזירה. הייתה חשיבות רבה להצגת ראיה מסייעת. וכך הוסיפו את אותה ראיה (עקבות הנעלים מופרחות על מכנסי המנוחה) שהיא בגדר ה"דבר מה נוסף". אותה "ראיה" יחידה ש"קושרת" את רומן זדורוב לזירה. אם הראיה הזאת הייתה נפלת, הרי שזדורוב למעשה היה יוצא בזיכוי מוחלט וכל התיק היה נופל. מה שהיה מביא למעשה לפתיחת תיק החקירה מחדש ואולי גם מוביל לבדיקה יסודית יותר של הראיות הרבות שנמצאו בזירה ונמצאות בידי המשטרה. ראיות המצביעות על חשודים פוטנציאליים ברצח. וכך אולי היו נתפסים סוף סוף הרוצחים האמיתיים.

אך מסתבר, שגם אחרי שכל מערכת המשפט בישראל קרסה, לפחות בתיק הזה. וכמו שכל שקר עתיד להתגלות, הוגשה בשם שני מומחים, אחד מהם עד הגנה במשפט, תלונה מפורטת על גבי תקליטור למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש).

והרי זה פלא. בתוך חמישה ימים נדחתה התלונה על ידי הפרקליטות שניהלה את המשפט נגד זדורוב כשעל הדחייה תתקבל סגנית ראש מח"ש.

"הרינו לאשר קבלת תלונתכם שבנדון, הנוגעת לטענות נגד איש משטרה. לאחר בחינת נסיבות הגשת התלונה, שעיקרה עדות סברה בעניינים שבמומחיות, לא מצאנו הצדקה לפתיחה בחקירה פלילית נגד הנילון".

המומחים ערערו על החלטת מח"ש לדחות את תלונתם וכתבו בהעתק את שר המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה. כל התשובות בקשר לערר שהתקבלו בהמשך, התקבלו גם הן מהמשנה לפרקליט המדינה !!!

למעשה המערכת שנהנית מאותו זיוף של מומחה המשטרה אשר משרת אותה להגיע להרשעה ולזכות במשפט, היא המשיבה בשם מח"ש.

שר המשפטים עומד לכאורה בראש מערכת המשפט בישראל, השני בהיררכיה הוא היועץ המשפטי לממשלה. אבל מסתבר, בניגוד לכל היגיון, שאף אחד מהם לא מנהל את מערכת המשפט בישראל. הפרקליטות היא זו שמנהלת את מערכת המשפט. לא שר המשפטים משיב, לא היועץ המשפטי לממשלה, גם לא הסנגוריה הציבורית שיש לה לכאורה אותו מעמד שיש לפרקליטות. הפרקליטות היא זו שמשיבה למכתבים שנשלחים לשר המשפטים. הפרקליטות היא זו שדוחה תלונות על מעשים בלתי כשרים שמהם הפרקליטות עצמה נהנית!

וכך ב- 15.11.10, לאחר מועד הכרעת הדין התקבלה תשובת הפרקליטות בשם מח"ש בעניין סגירת התיק באופן סופי:

"הריני להודיעכם כי המשנה לפרקליט המדינה, מר שי ניצן, בחן את פנייתכם ולא מצא לנכון לשנות מההחלטה לסגור את התיק.

מדובר בתלונה שעניינה חוות דעת שעמדה לדיון בבית משפט המחוזי בנצרת במסגרת הליך פלילי שהתנהל בעניין רצח הילדה תאיר ראדה ז"ל. לאחרונה ניתנה הכרעת דין בתיק בה נקבעו קביעות שלפיהן חוות הדעת נושא הערר ועדותו של המומחה התקבלו על דעת בית המשפט".

למעשה, ניתן לחלק את התהליך שעברה התלונה לשלושה שלבים עיקריים:

- בשלב הראשון התלונה נדחתה על הסף בתוך ימים מעצם העילה שהדיון נמצא בהליך משפטי ואין בכונת מח"ש להסיג את גבולו של בית המשפט.

"הטענות נושא תלונתכם נסבות על עניינים המצויים בימים אלה בעיצומו של בירור משפטי בתיק פלילי שמתנהל בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת.פ.ח. 502/07) (להלן "התיק הפלילי"). טענות אלה קשורות בטבורן לעדים וראיות שהוצגו בבית המשפט ואשר משקלם וטיבם אמור להיות מוכרע על ידו בתום הליכי המשפט. מטעמי מדיניות, החלטה על פתיחה בחקירה פלילית לגבי עניין התלוי ועומד בהליך פלילי בפני בית המשפט, עלולה להסיג את גבולה של הערכאה השיפוטית המוסמכת...."

- בשלב הערר, הרדימו את התלונה במקום להעביר אותה לידיעת השופטים, מאחר ומדובר בעניין כה חשוב ומהותי ולאור העובדה כי מדובר בראייה היחידה שעמדה כנגד זדורוב.

ולא דיי בכך, אפילו התובעות בתיק, הגישו בקשה מיוחדת לבית המשפט בו דרשו מהשופטים **"להתעלם מטעויות, טענות חסרות בסיס וראיות בלתי קבילות בסיכומי ההגנה"** בהן דווחו בין השאר על "התלונה שהוגשה למח"ש ועל החלטתם שלא לפתוח בחקירה נגד רפ"ק שור, ובנקודה זו הרי שבפרוש הוליוודי את בית המשפט שולל. שהרי בתאריך בו פנו אל בית המשפט 11.07.10 התלונה הייתה כבר בשלב בו התקבל הערר (התכתבויות מיום 13.06, 28.06, ואפילו האישור על פתיחת תיק ערר מיום 11.07) כלומר ביום 11.07 כשפנו התובעות לבית המשפט בטענה שעליהם להתעלם מתלונה שהוגשה במח"ש בטענה שזו נדחתה, זה פשוט מצג שווא שלא לומר שקר.

ואכן עובדה היא, שהתלונה והזיזופים לא עמדו בפני בית המשפט, ובית המשפט הרשיע את זדורוב בדיוק על עניין זה.

- בשלב האחרון נסגר התיק באופן מוחלט, והעילה הפעם ש"בית המשפט אמר את דברו": **"לאחרונה ניתנה הכרעת דין בתיק, בה נקבעו קביעות שלפיהן חוות הדעת נושא הערר ועדותו של המומחה התקבלו על דעת בית המשפט".**

כלומר מכך אפשר ללמוד ולסכם בעשרה שלבים את התהליך של משפט פלילי במדינת ישראל:

- (א). המשטרה חוקרת וכל האמצעים כשרים, מותר ללחוץ ולשקר את הנחקר בנושאים מהותיים כמו: לומר לו שנמצא שקרן בבדיקת הפוליגרף ושנמצאו ממצאים ביולוגים שלו בזירה וכך עד שמוציאים הודאה. ואז המשטרה סוגרת את תיק החקירה וממליצה על הגשת כתב אישום.
- (ב). הפרקליטות היא "המאשימה" (התובעת בתיק) והיא מגישה בשם המדינה את כתב האישום.
- (ג). מתחיל המשפט - תהליך שייקח בד"כ שנים רבות ואם אכן מדובר בחף מפשע, יש לזכור שאם הוא לא ח"כ או נשיא הוא גם יהיה עצור עד תום ההליכים. בנקודה זו חשוב לזכור גם שמדובר כאן בעינוי דין ואף כליאת שווא, דבר שיגרור בסופו, תהליך נוסף של תביעת פיצויים ענקית שיגיש אותו נאשם כנגד המדינה ואותה תביעת פיצויים תשולם כמובן בסופו של דבר מכיסו של משלם המיסים.
- (ד). במהלך המשפט מובאות טענות התביעה וההגנה. בית המשפט בד"כ מוטה לכיוון טענות עדי התביעה שבאים בשם הקורבן ובשליחות המדינה (כמובן בשכר) ומתייחס הרבה פחות בכבוד לעדי ההגנה, מומחים פרטיים בד"כ, שבאים להעיד בשם האמת ולעיתים גם בשכר.
- (ה). לאורך כל המשפט תשתמש הפרקליטות במומחי המשטרה. אותה משטרה שבעצם היא זו שהמליצה על הגשת כתב האישום, וכך למעשה המערכת פועלת בשילוב כוחות. הפרקליטות מספקת את התובעים בתיק והמשטרה מספקת את חומר החקירה ואת המומחים.
- (ו). גם במהלך המשפט, כל האמצעים כשרים: ניתן להזיז ימי דיון, לדחות ולהחליף בסדר המומחים, למנוע את עדותם של עדים מסוימים מצד ההגנה. להציג חלק מהמוצגים ולהסתיר אחרים, להציג מצגי שווא עד כדי בידוי ראיות והכוונות של עדים במהלך עדותם במשפט.
- (ז). לאחר שנים, ההליך מסתיים ומוגשים סיכומי הצדדים. ראשית מוגשים סיכומי התביעה "המאשימה" ולאחריהם סיכומי ההגנה "המשיבה".
- (ח). אם קורה מצב, שמתחיל תהליך (פנימי) נוסף, הוא יטורפד במהרה על מנת לא להפריע לרצף ההליך המרכזי:
< בתיק זדורוב, התגלה במקרה בדיסק סיכומי התביעה, חומר שלא עמד בפני ההגנה במהלך המשפט.
< שני מומחים שמגלים את החומר החדש ("תיק עבודות ירון שור"), בודקים אותו, מגלים זיופים ומחליטים להגיש תלונה במח"ש בשם האמת והצדק ועל מנת למנוע את הטעיית בית המשפט, למנוע את עיוות הדין ועינוי הדין של הנאשם ולהציל את מערכת הצדק בישראל (ואת בית המשפט) מהרשעת שווא שתביא להכרעת דין שיש בה קלון.
< המומחים מגישים תלונה למח"ש (4.5 חודשים לפני הכרעת הדין)
< התלונה קוראת לחקירת פשע שבוצע ע"י איש משטרה.
< הפרקליטות נחלצת לעזרת המשטרה ומשיבה לתלונה.
< התלונה נידחת בתוך ימים ע"י הפרקליטות, בטענה שלא מסיגים את גבולו של ביהמ"ש.
< המומחים מגישים ערער והתלונה מורדמת – החומר בעניינה לא מועבר לידיעת השופטים.
< **מגיע מועד הכרעת הדין, בית המשפט אומר את דברו, חף מפשע מורשע ונשלח לכלא לכל חייו.**
< התיק נ מסגר סופית ע"י הפרקליטות בטענה שבית המשפט אמר את דברו.
- (ט). אכן, במקרה חרום בו גורמים חיצוניים "יסכנו" את תהליך ההרשעה, תפקיד הפרקליטות לשמור מיד על יציבות המערכת ולמנוע מצב בו תיפתח חקירה כנגד איש משטרה שסייע לה רבות להגיע להרשעה ולזכות במשפט. יד לוחצת יד, אחד בשביל כולם - כולם בשביל אחד.
- (י). בשלב מאוחר יותר כשהנושא כמעט מגיע לדיון ציבורי ולגורמים בכירים בתקשורת ויכול להביא לגילוי המעשה, הפרקליטות תדאג מיד לחסום את כלי התקשורת המעורבים ע"י כך שתאיים עליהם בתביעות ענק "בשם החוק" ובטענות לגבי צווי איסור פרסום, וכל זאת בעוד נמצא בידיה צו פרסום גורף לשידור חומרי חקירה ושחזור:

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 ספטמבר 2010

תפ"ח 502-07 מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי נ' זדורוב

1

בפני כב' סגן הנשיא יצחק כהן

מאשימה מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי

נגד

נאשמים רומן זדורוב (עציר)

2

3

המבקש-יוסי מזרחי, חדשות ערוץ 2

4

החלטה

5

6

7

נשוא החלטה זו, בקשת המבקש לאשר שידור חומרי חקירה ושיחזור.

8

ההגנה אינה מתנגדת לבקשה ככזו הסכמתה הינה לשידור כל חומרי החקירה תוך התנגדות לשידור

9

חלקי חומר החקירה שיהא בהם משום חשש לזכר עיית הציבור ועיוות "מכלול התמונה" כלשון

10

התגובה.

11

המשיבה, מתוך נסיבות תיק זה השלב בו אנו מצויים ולמקרה זה בלבד, (כמצוין) אינה מתנגדת

12

לפרסום קטעים מקלטות החקירה והשיחזור ככול שנדרש אישור בית המשפט בהתאם לדין תוך

13

מניעת פגיעה בצינעת הפרט או ברגשות משפחת המנוחה ועוד הוסיפה, כי הסכמתה כפופה לכך

14

שהקטעים לפרסום יוצגו לאישור בית המשפט, בטרם יפורסמו.

15

לא התקבלה עמדת המשפחה למרות הפניה אליה.

16

17

בתיק זה נדחו בקשות דומות כפי המפורט בהחלטות שם { ב.ש 1599-07 וב.ש 2245-07 ובערעור

18

לבית המשפט העליון בבש"פ 4275-07. }

19

20

ההחלטה דהיום ענינה –לאחר- מתן הכרעת הדין הקבועה למחר, 14.9.10 ובכך, כפי שיובהר בתמצית

21

-להלן נעוץ ההבדל המכריע.

22

23

מדובר בשתי ממלכות מתנגשות מחד, זכות הציבור לדעת, חופש הביטוי, שקיפות כאבן יסוד במשטר

24

דמוקרטי כהלכתו ומאידך, טוהר ההליך השיפוטי, צניעת הפרט, כנגזר זכות אדם לפרטיות ושמירה על

25

תקינות ההליך המשפטי ככזה.

26

סעיף 13 לחסד"פ (חקירות חשודים) ה'תשס"ב 2002 מלמד כי מי אשר ללא אישור בית משפט

27

מפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה ללא רשות כאמור, דינו מאסר שנה.

28

ס' 71 לחוק בתי המשפט –ני"מ- ה'תשמ"ד 1984 ענינו מניעת פגיעה בתקינות ההליך הפלילי

29

_ (סוביודיצה).

בית המשפט המחוזי בנצרת

13 ספטמבר 2010

תפ"ח 502-07 מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי נ' זדורוב

1 כאן, ובדגש מדובר בבקשה לאישור לאחר ההכרעה בדין ומכאן, לוז המחלוקת מצטמצם לשמירה על
2 פגיעה בכבוד האדם, צנעת הפרט ואוסיף מניעת מגמתיות והצגה מוטה מול האינטרס הציבורי
3 וכנגזר, זכות הציבור לדעת כזכות יסוד.

4
5 כאן, כפוף לכך שהשידור יהא כמובן רק לאחר השמעת הכרעת הדין מכרעת הכף לטובת הבקשה
6 כפוף לסייגים הבאים-

7 לא תהא פגיעה כלשהיא בכבוד המנוחה או משפחתה או אחר במלל או בצילום
8 לא תהא הצגה מקוטעת וחלקית אשר יהא בה לעוות תמונה או לגרום למצגת מטעה
9 אי הקפדה על ההגבלות כנ"ל תהא בבחינת עבירה על סעיף 13 הנ"ל.

10 הצגת החומר לשידור תעשה, במגבלות הזמן, ככול הניתן תוך תיאום בין בייכ הצדדים משפחת
11 המנוחה והמבקש.

12 בנסיבות ההגבלות הנ"ל וכאשר הסייגים שציינתי חד משמעיים הם, לא ראיתי מקום להתערבות
13 שיפוטית בבחירת החומר המשודר כדי אישורו אשר עלולה חלילה להתפרש כהתערבות זרה.
14 מכלל האמור לעיל, הבקשה מתקבלת כפוף לסייגים הנ"ל

להודיע.

22 ניתנה היום, ה' תשרי תשע"א, 13 ספטמבר 2010, בהעדר הצדדים.

25
26
27
28
29
30

יחזק כהן, שופט, ס.נשיא
אב"ד

אך הפלא ופלא, צו הפרסום הכיל 2 מגבלות עיקריות:
א. שלא תהיה פגיעה כלשהיא בכבוד המנוחה או משפחתה או אחר במלל ובצילום.
ב. שלא תהיה הצגה מקוטעת וחלקית אשר יהיה בה לעוות תמונה או לגרום למצגת מטעה.

עוד מוסיף השופט בהחלטתו:

"אי הקפדה על ההגבלות כנ"ל תהא בבחינת עבירה על סעיף 13 לחוק סדר דין פלילי (היינו דין מאסר שנה)".
ובכן בנקודה זו ראוי להזכיר לכל הקוראים המכובדים את היום בו ניתנה הכרעת הדין, ואיך באותו ערב ממש, בזמן החדשות בכל הערוצים צפינו כולנו איך רומן זדורוב משחזר את הרצח.
אותו שחזור אשר משכנע את הצופה, ללא צל של ספק, שרומן זדורוב הוא אכן הרוצח.
מה שאזרחי המדינה לא ידעו, זה שמדובר בשחזור מופרח וערוך שהוצג במקטעים, כך שנמנע מהציבור לראות את ההכוונות שקיבל זדורוב מחוקריו, וכל זאת על מנת שנשתכנע כולנו כי האיש ידע בדיוק לאן הוא פונה ואיך בוצע הרצח.
אותו מצג שווא משכנע כביכול שהוצג לנו על ידי שליחי הרשע בארצנו ובשם החוק, אך למעשה בניגוד מוחלט לחוק.

לכן כחלק מחשיפת האמת, כולכם מוזמנים לצפות בחלק מהחומרים שהועלו לרשת בשם האמת והצדק ותוך דגש על שנכתב בהחלטת בין המשפט לגבי שידור חומרי חקירה ושחזור ותוך הקפדה מיוחדת על שתי המגבלות שהציב השופט.
אותו שופט, דרך אגב, שהולך שולל ע"י מערכת המשטרה, הפרקליטות ומח"ש שהסתירו ממנו חומרים והביאו אותו לכתוב במודע, או שלא במודע, את אותה הכרעת הדין המביכה ביותר שנתנה אי פעם במדינת ישראל ואשר הוכיחה חד משמעית את קריסתה של כל מערכת המשפט.

זו ההוכחה שללא פקוח על מערכת המשטרה והפרקליטות, יכול גם בית המשפט ללכת שולל בידיהם, לפספס את הצדק ולהרשיע בדין חף מפשע.

להלן קישורים לסרטונים אשר מוכיחים חד משמעית את הטענות שעולים במאמר זה:

לתפור חף מפשע - מפחיד איך המשטרה תופרת תיק רצח
<http://www.youtube.com/watch?v=a4Evz3uaar8>

מפחיד - סרט אימה - לתפור חף מפשע 2
<http://www.youtube.com/watch?v=t0CpLFZb9gA>

זדורוב לא ידע שיש לו אליבי - נפל קורבן בידי חוקריו
<http://www.youtube.com/watch?v=U5gz6K1WwuA>

חשיפה: כך מרמים את ביהמ"ש ותופרים תיק רצח לחף מפשע
<http://www.youtube.com/watch?v=U3rN78ZoltY>

ובעקבות שידור הסרט שהפקנו "לתפור חף מפשע", בתוכנית מבט שני – ערוץ 1 ("מי רצח את תאיר ראדה?"):

התובעת שילה ענבר - פרצופה של מערכת המשפט בישראל
<http://www.youtube.com/watch?v=r0Os4rVq7wY>

לא רחוק היום, שהכרעת הדין במשפט זדורוב תתגלה כאחת הפרשות העצובות והמחרידות ביותר שידענו בישראל, אותה פרשה שמוכיחה את קריסתה של מערכת המשפט כולה.
השאלה היחידה שנשאלת: האם המערכת תשכיל להודות בטעותה תוך זמן קצר או שזו תהיה פרשה מביכה נוספת שתמשך לאורך שנים כמו פרשת ברנס ופרשיות אחרות נוספות.

האם לא הגיע העת שמערכת המשפט תכיר במחדליה, תעשה בדק בית אמיתי, תסכים לקבל על עצמה פיקוח ותביא לתיקון הסדקים והפרצות שישנם בחוק ואשר מאפשרים לאנשי חוק, עשבים שוטים, לעבור על החוק?

בתקווה לימים טובים יותר.

כותב המאמר:

דורון בלדינגר - מהנדס, מומחה וידאו וסאונד לתחום החקירות ומשפט פלילי,
עד הגנה במשפט זדורוב לעניין התנהלות חקירות המשטרה והמעקבים הטכניים.